

DIVADLOUNGELT
KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA

Zakladatel a ředitel **Milan Hein**
Jednatel **Martin Šimek**
Umělecký šéf **Pavel Ondruch**
Provozní šéf **Jiří Pritz**
Vedoucí umělecko-technického provozu **Radek Svoboda**
Tiskový mluvčí, marketing **Josef Kubáník**
Spolupracovníci divadla **Kateřina Šimková, Marie Krbová, Tomáš Dvořan, David Zelinka, Ondřej Sýkora, Silvie Janáková, Martina Kšírová, Iveta Pažoutová, Kristýna Kočová, Václav Bláha, Petr Holata a Tomáš Marvan.**

Divadlo Ungelt, Malá Štupartská 1, Praha 1
Letní scéna Divadla Ungelt, Nový Svět,
Praha 1 – Hradčany
www.divadlounge.cz

Vydalo **DIVADLO UNGELT** s.r.o.,
Nový Svět 78/5, Praha 1 – Hradčany
dotisk programu v listopadu 2019 / Sezóna 2019-2020
Program připravili **Pavel Ondruch, Milan Hein,**
Pavel Dominik a Linda Skarlandtová
Foto **Marie Krbová**
Grafická úprava **Marcel Brna**

Chcete vědět, co se děje v zákulisí Divadla Ungelt?
Sledujte nás na facebooku, instagramu, twitteru nebo přímo
na našich webových stránkách www.divadlounge.cz.

DIVADLOUNGELT
KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA

DEŠTIVÉ DNY
KEITH HUFF

DAVID
ŠVEHLÍK

RICHARD
KRAJČO



PŘEKLAD
PAVEL DOMINIK

REŽIE
JANUSZ KLIMSZA

DEŠTIVÉ DNY KEITH HUFF

Režie **Janusz Klimsza** Denny **Richard Krajčo**
Překlad **Pavel Dominik** Joey **David Švehlík**

Scéna a kostýmy **Janusz Klimsza**
Asistentka režie **Marie Krbová**
Zvuk a světla **Tomáš Dvořan, Radek Svoboda,
David Zelinka**
Odborná konzultace **Petr Marek**

Původní broadwayská produkce – Frederick Zollo,
Michael G. Wilson, Barbara Broccoli, Raymond L. Gaspard,
Frank Gero, Cheril Wiesenfeld, Jeffrey Sine, Michael Rose LTD,
The Shubert Organization, INC, Robert Cole.

Česká premiéra 2. listopadu 2012 v DIVADLE UNGELT.

Autorská práva k dramatickému textu a překladu
v České republice zastupuje Aurapont s.r.o.
Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4

UPOZORŇUJEME DIVÁKY, ŽE JE V RÁMCI PŘEDSTAVENÍ
POUŽITO HLASITĚ STŘELBY.



Květiny
dodává firma
Metamorphosis



Inscenace vznikla
také zásluhou grantu,
který Divadlu Ungelt
udělilo hlavní město Praha



SKUPINA ČEZ

Hlavním
partnerem
představení je
Skupina ČEZ

**Hlavní partneři
Divadla Ungelt**

manželé Prof. Dr. Dadja Altenburg-Kohl
a Daniel Pešta

Klub přátel Divadla Ungelt, z. s.
za laskavé podpory Nadace ČEZ



**Mediální partneři
Divadla Ungelt**



PRÁVO

Vážení diváci (a zejména divačky),

pokud jste se přišli do hlediště v pohodě pokochat mužným
šarmem Krajča a mladého Švehlíka, předem Vás varuji. Pohody
se nedočkáte a s šarmem by ti dva v této hře nevystačili.

Deštivé dny jsou nemilosrdnou prověrkou jejich hereckého
umu a přesvědčivosti. Velkou šancí pro dva velké herce.

Hereckým divadlem, o jaké mi v Ungeltu jde. Drsný chlapecký
příběh, ve kterém se střídá, je plný ostrých slov, agrese, ale i citu,
něhy a lásky, vyžaduje stoprocentní nasazení a koncentraci
nejen od Richarda a Davida, ale i od Vás, diváků.

Držím Vám palce! Já osobně jsem uchvácen...

Milan Hein

zakladatel a ředitel Divadla Ungelt





Americký dramatik **Keith Huff**

v současné době přepisuje do filmového scénáře pro Barbaru Broccoli a Michaela G. Wilsona (EON Films) svou hru *Deštivé dny* (A Steady Rain), pracuje na původním scénáři *Kill Switch* (Nouzový vypínač) pro producentku Alexandru Milchan (EMJAG Films), na televizním seriálu *Why We Fight* (Proč bojujeme) pro Stevena Spielberga/Dreamworks TV a AMC a nedávno dokončil v roli scénaristy a koproducenta práci na čtvrtém pokračování *Zlatým glóblem* a cenou Emmy ověřeného seriálu *Mad Men* pro americkou televizní stanici AMC, za který obdržel v roce 2011 Writers Guild Award (za nejlepší dramatický seriál). Jako scénárista a producent se momentálně představuje také v nadcházejícím seriálu *House of Cards* (Domeček z karet) s Kevinem Spaceym v hlavní roli, který natáčí režisér David Fincher pro společnost Netflix.

Keith Huff má magisterský titul ze scénáristiky na Iowské univerzitě, je dlouholetým stálým dramatikem hereckého divadla Chicago Dramatists a držitelem mnoha ocenění – např. Joseph Jefferson Award, Cunningham Prize, John Gassner Award, Berrilla Kerr Award – a tří tvůrčích stipendií, udělovaných uměleckou radou Illinois Arts Council. V současnosti dělí svůj čas mezi Chicago a Los Angeles, avšak jeho domovem je Chicago, kde žije se svou manželkou Georgette a dcerou Robin.

Mezi jeho poslední inscenace patří *The Detective's Wife* (Detektivova žena, Writer's Theater), *A Steady Rain* (Deštivé dny) s Danielem Craigem a Hugh Jackmanem v hlavních rolích (Broadway), *Pursued By Happiness* (Pronásledování štěstím) a *The Bird and Mr. Banks* (Ptáče a pan Banks, Road Theater). V chicagském Lookingglass Theater se chystá uvedení jeho hry *Big Lake Big City* (Velké jezero, velké město) v režii Davida Schwimmera, v losangeleském Road Theater premiéra *Detektivovy ženy*. V celých Spojených státech a po celém světě se odehrály či připravují další inscenace hry *Deštivé dny*, nejnověji v Paříži, Buenos Aires, Mexico City, Španělsku a Maďarsku. Premiéru této hry také zanedlouho zažije londýnský West End.

U muže, který se živil jako odborný redaktor internetových stránek Americké akademie ortopedických chirurgů vás sotva napadne, že by mohl psát divadelní hry. A přitom vskutku píše, a co víc: při své náročné editorské práci psal tak dobré hry a scénáře, že se v roce 2009, po dvaceti letech rozpolcenosti, rozhodl stát spisovatelem na plný úvazek. Nemalý podíl na tom měl obrovský úspěch hry *Deštivé dny* (A Steady Rain). Do roku 2007 byl totiž Huff provinčním dramatikem v Chicagu s tu většími, tu menšími úspěchy v televizi a ve filmu. *Deštivé dny* mu otevřely cestu na Broadway a posléze i do světa. Takový zásadní profesní zlom zapříčinila v podstatě obyčejná událost, vstup do další životní etapy – Keith Huff se oženil a díky své ženě a jejímu otci pronikl do vážené chicagské policejní rodiny. Nalezl tak své životní téma, s kterým prorazil: policie.

Doposud jej osud „těch, co mají chránit“, nechával chladným, avšak najednou, ze dne na den, pronikl do světa, v němž se palčivá otázka po smyslu a náplni morálky vyjevuje tak často a tak akutně, že z povrchní předsudečné představy o zlých a dobrých policistech musel záhy ustoupit a jako správný umělec začal pronikat do hloubky: „Můj tchán celý



život pracoval jako obyčejný policista v Chicagu. Často jsme proto spolu diskutovali o šedých zónách v morálce, na něž každodenně ve své praxi narážel.“

Věnovat se policistům v kontextu americké kultury se zprvu může jevit jako nadbytečné. Jenom Hollywood po celou dobu své historie pracoval s policejní tematikou tak často, že je až s podivem, jak často klouzal po povrchu. V záplavě černobílého podání zaniká etický problém policejní práce. Složitost klasifikace dobra a zla, tísnivý tlak odpovědnosti za jedince či dokonce za společnost, ohroženost osobního života, pokušení moci a neustálý předpoklad sebeobětování se pro zákon, pro pořádek či pro všechno, co považujeme nebo je považováno za správné, jsou tematické okruhy, které americké blockbustery vyprázdnily. Policista je často vykreslen buď jako hrdina, buď jako zkorumpovaný zlosyn, nebo jako neschopný ňouma, klaun či zbytečný člověk. Jak úsměvné jsou v tomto ohledu všechny seriálové Kriminálky ze všech možných amerických měst, kdy plakátově plytké hrdinství hraničí s propagandou.

To vše Keith Huff odmítl a začal policisty chápat z vnitřku, ne jako zástupce (ne)fungující instituce, ale jako chybující lidské jedince. Předem odmítl jakékoli šablony a klíšé. Když ale zavrhl tezi, že svět je dělitelný na dobro a zlo, tak nutně musel dojít k orázce po smyslu a obsahu policejního povolání.

Vždyť chít po někom, aby nám za každých okolností pomáhal, a aby nás bez výhrad chránil, je ve své podstatě absurdní, neboť předpokládá minimálně naprosto přesné a objektivní vyhodnocení dané situace. Lze to vůbec? Obleče-li si člověk uniformu, nestává se přeci superčlověkem a nic na tom nemění ani fakt, že bychom si to přáli. Povolil-li Huff budapeštskému překladateli změnit název hry na Dobrý polda, špatný polda, udělal to patrně právě proto, že si byl příliš dobře vědom ironického nádechu dialektiky, která sama sebe zpochybňuje.

Složitě policejní téma Huffem natolik prorostlo, že mu věnoval hned tři své texty. Deštivé dny napsal v roce 2006 a jsou první částí volné trilogie. V druhé části, v monodramatu pro opuštěnou matku dvou dětí *The Detective's Wife*, mění úhel pohledu a prostřednictvím policistovy manželky, která se snaží vyrovnat s brutální vraždou svého muže, odhaluje osud bytosti žijící v blízkosti policisty. Ve třetí části policejní trilogie *Tell Us of the Night* se Huff opět vrací ke dvěma srážníkům, kteří se společnými silami snaží vyřešit vraždu.



Celá trilogie jakožto i další Huffovy hry se odehrávají v Chicagu, kde žije a pracuje ve svém divadle s názvem Chicago Dramatists. A právě tam měly v roce 2007 Deštivé dny světovou premiéru. Úspěch na sebe nenechal dlouho čekat. Místní noviny hru popsaly jako „odvážný, zábavný, silný, poetický a naprosto uhrančivý příběh ve stylu noir“. Další kladné recenze jen víc a víc přibližovaly hru Broadwayi. Tam měly Deštivé dny premiéru v roce 2009. Inscenace s Danielem Craigem (Joey) a Hughem Jackmanem (Denny) zaznamenala obrovský úspěch a prolomila rekordní hranici týdenního výdělku činoherních, to jest nemuzikálových inscenací.

Tak značný úspěch byl přinejmenším překvapením. Ne proto, že by hra nebyla skvělá, ale proto, že její struktura je do značné míry experimentální. Amerického diváka odchovaného na linii hyperrealistického herectví Lee Strasberga musel totální antiiluzivní dramatický postup Deštivých dnů vyvést z míry. V kontextu Huffovy tvorby však dialogická monologičnost a epičnost nebyla ničím novým. Ostatně už v mládí se programově hlásil k Edwardu Albeemu a především k Vladimíru Nabokovovi.

Ruský spisovatel ho neuhranul ani tak legendární knihou o mladinké svůdnici Lolitce, jako spíše povídkovou tvorbou. Ozvuky Nabokovových epických postupů proto nacházíme v mnoha Huffových hrách. Jeho tvůrčí metoda je navíc velice blízká brechtovskému principu divadla. Deštivé dny totiž mnohdy až nápadně připomínají Brechtovu přeslavnou pouliční scénu, v níž vzniká divadlo vyprávěním svědků o nedávném incidentu. To zapřičiňuje mnohoúhelnost nazírání na již proběhlou situaci. Osoba, která vypráví příběh ho automaticky předvádí, hraje ho, protože je jím strhnuta, avšak vypráví ho takovým způsobem, že je stále schopna udržet od události odstup, a tudíž o ní uvažovat. K tomuto principu scénování Huff došel ve chvíli, kdy zvažoval, co uvádět ve svém maličkém chicagském divadle pro 70 diváků (nápadně se podobá našemu Ungeltu): „Přemýšlel jsem, jak vyprávět silný příběh, aniž bych potřeboval využívat jevištní efekty. Chtěl jsem se proto vrátit k základu – k vyprávění samému. Je to velmi zajímavé, protože to umožňuje, aby se každý člověk v hledišti podílel na tvorbě příběhu, jako když čtete knihu. Inscenace pak není pasivní zážitek.“



Forma je tak pro sdělení hry rozhodující. Hovoříme-li totiž o obsahu a tedy o příběhu, musíme se pousmát jeho jednoduchosti. Na jeho počátku stál novinový článek o dvou policistech, kteří fatálně zklamali při vyhodnocení situace, k níž byli přivoláni. Když v roce 1991 dvě mladé ženy spatřily nahého, zbitého a zdrogovaného čtrnáctiletého Asiata Koneraka Sinthasomphoneho, zavolaly policii. K případu dorazili dva strážníci. Muž ze sousedství se počal ke chlapci hlásit a ujistil policisty, že se o svého nervově labilního milence postará. Přes nesouhlas přihlížejících dívek, kterým přišlo divné, že chlapec krvácí z řitního otvoru, policisté odvedli Koneraka zpátky do mužova bytu a případ klasifikovali jako mileneckou hádku. Nedlouho poté vyšlo najevo, že onen muž ze sousedství byl jeden z nejhorších sériových vrahů historie Jeffrey Dahmer. V letech 1978 až 1994 velmi brutálním způsobem zavraždil sedmnáct chlapců. Navzdory tomu, že okolí bytu a byt sám musel silně zapáchat ostatky předchozí oběti, ponechali policisté chlapce Dahmerovi, který jej, jak později vypověděl, hned po odchodu policie brutálně zavraždil – injekční jehlou mu do



mozku stříkal vřelou vodu. „To, co mě na tomto případě zaujalo byla mediální štvance proti oběma policistům. Bojovali o svou práci ještě dlouho před tím, než se Dahmer vůbec dostal k soudu. Společnost prostě potřebovala na někoho svalit odpovědnost za Dahmerovy zločiny. Tento prvek nespravedlnosti mne zaujal natolik, že jsem ho nutně musel prozkoumat.“

Nakonec se ukazuje, že Deštivé dny, o jejichž zfilmování projevil zájem i Steven Spielberg, jsou jednou z nesčetných variací světové dramatiky na téma oběti. Jenže například Calderonův Vytrvalý princ si byl aspoň jist svým jednáním. Konal oběť pro dobro s vírou, že činí dobro. Ale co když nejsme schopni ono dobro rozpoznat? Co pak?

Ukázky z přepisu policejní nahrávky z 27. května 1991; 2.00

Dispečer: „Nouzová linka města Milwaukee. Operátor 71.“

Nicole Childressová: „Haló. Zdravím. Jsem na ulici číslo 25 a je zde mladý muž. Je úplně nahý a zmlácený. Potřebuje pomoc.“

Po zásahu policejní jednotky, strážník podává hlášení dispečinku:

Policista: „Zdrogovaný nahý Asiat (smích v pozadí) se vrátil ke svému střízlivému milenci. (v pozadí výbuch smíchu)“

Policista později hlásí, že zásah ukončili, a že jsou připraveni na další úkoly.

Policista: „Můj parťák se musí nechat odšívit.“ (smích)

Zanedlouho, Glenda Clevelandová, matka jedné ze dvou svědkyň, volá policii, aby se zeptala na podrobnosti o incidentu. Přepojili ji k jednomu ze zasahujících policistů.

Clevelandová: „Haló. Tedy... Má dcera a neter byly svědky oné události. Jak pokračuje vyšetřování? Potřebujete nahlásit jejich jména? Chcete sdělit nějaké informace nebo...?“

Policista: „Ale vůbec ne.“

Clevelandová: „Určitě?“

Policista: „Ani nápad! Šlo jenom o zdrogovaného milence nějakého chlapa.“

Clevelandová: „Dobře, ale kolik bylo tomu dítěti let?“

Policista: „Žádné dítě. Byl dospělý.“

Clevelandová: „Jste si jistý?“

Policista: „Jasně.“

Clevelandová: „Jste si opravdu jistý? Protože to dítě ani nemluvílo anglicky.“

Policista: „Madam. Madam. Není co řešit. Všechno je v pořádku. Byl se svým přítelem, v bytě svého přítele. Vždyť tam měl i své věci!“

Clevelandová: „Ale co když je to dítě? Jste si opravdu jistý, že byl dospělý?“

Policista: „Madam, už jsem vám to jednou vysvětlil, všechno je v pořádku. Nemůžu nic dělat se sexuální orientací nějakých mužů.“

Clevelandová: „Ale ne, o tom jsem přece vůbec nemluvila, prostě si jen myslím, že to bylo dítě. To je to, co mne znepokojuje.“

Policista: „Ne, ne. Nebylo.“

Clevelandová: „Opravdu nebylo?“

Policista: „Ne, opravdu ne. Dobře? Prostě šlo jen o partnerskou hádku.“

Etický kodex Policie České republiky

Příslušníci Policie České republiky, vědomi si svého poslání, spočívajícího ve službě veřejnosti, založeného na úctě a respektu k lidským právům, vyjadřují následující principy, jež chtějí sdílet a dodržovat.

1. Cílem Policie České republiky je

chránit bezpečnost a pořádek ve společnosti,

- prosazovat zákonnost,
- chránit práva a svobody osob,
- preventivně působit proti trestné a jiné protiprávní činnosti a potírat ji,
- usilovat o trvalou podporu a důvěru veřejnosti.

2. Základními hodnotami Policie České republiky je

- profesionalita, nestrannost, odpovědnost, ohleduplnost,
- bezúhonnost.

3. Závazkem Policie České republiky vůči společnosti je

- prosazovat zákony přiměřenými prostředky s maximální snahou o spolupráci s veřejností, státními a nestátními institucemi,
- chovat se důstojně a důvěryhodně, jednat se všemi lidmi slušně, korektně a s porozuměním a respektovat jejich důstojnost,
- uplatňovat rovný a korektní přístup ke každé osobě bez rozdílu, v souladu s respektováním kulturní a hodnotové odlišnosti příslušníků menšinových skupin všude tam, kde nedochází ke střetu se zákony,
- při výkonu služby jednat taktně, korektně a vhodně uplatňovat princip volného uvážení,
- používat donucovacích prostředků pouze v souladu se zákonem; nikdy nezacházet s žádnou osobou krutě, nehumánně či ponižujícím způsobem,
- nést odpovědnost za každou osobu, která byla omezena Policií České republiky na osobní svobodě,
- zachovávat mlčenlivost o informacích zjištěných při služební činnosti,
- zásadně odmítat jakékoliv korupční jednání, netolerovat tuto protizákonnou činnost u jiných příslušníků Policie České republiky, odmítnout dary nebo jiné výhody, jejichž přijetím by mohlo dojít k ovlivnění výkonu služby,
- zásadně se vyhýbat jakémukoliv jednání, které by mohlo být střetem zájmů

4. Závazkem vůči ostatním příslušníkům Policie České republiky je

- usilovat o otevřenou a partnerskou spolupráci,
- dbát, aby vztahy byly založeny na základě profesní kolegiality, vzájemné úcty, respektování zásad slušného a korektního jednání; jakékoliv formy šikanování a obtěžování ze strany spolupracovníků či nadřízených jsou vyloučeny,
- netolerovat ani nekrýt podezření z trestné činnosti jiných příslušníků Policie České republiky a trestnou činnost neprodleně oznámit; stejně tak netolerovat ani jiné jejich protiprávní jednání či jednání, které je v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky.

5. Osobním a profesionálním přístupem příslušníků Policie České republiky je

- nést osobní odpovědnost za svoji morální úroveň a svůj profesionální výkon,
- chovat se bezúhonně ve službě i mimo ni tak, aby důstojně reprezentovali Policii České republiky svým jednáním, vystupováním i zevnějškem.

Každý příslušník Policie České republiky, který jedná v souladu se zákonem a Etickým kodexem Policie České republiky, si plně zaslouží úctu, respekt a podporu společnosti, jejíž bezpečnost chrání i s nasazením vlastního života.

Richard o Davidovi...

Jak to říká Denny v Deštivých dnech? Že se s Joeym znají už od školky. Ano a přesně tenhle pocit mám. Výborný parťák nejen na jevišti, myslím, že díky Lásce a porozumění jsem poznal kamaráda. A nesmírně mě baví náš společný, někdy trochu drsnější humor. A nesmírně jsem se na Davida a nové zkoušení těšil.

David o Richardovi...

Podle toho, jak se mně s Richardem hraje, bysme měli být dvojčata.

Janusz Klimsza o Richardovi a Davidovi...

K Richardovi a Davidovi mám vztah jako k mladším klukům v skautském oddílu. S tím, že já jsem jako ten starší, ale oni mají nespočítaně víc bobříků. S Richardem se známe ještě z doby, kdy studoval na konzervatoři. S Davidem jsme kdysi točili film. Je radost sledovat jejich zrání.

Richard o Januszovi...

Tady se těžce hledají slova. Lásku k divadlu jsem našel díky němu, svému profesorovi na škole. Mnohokrát už jsem řekl, že jestli na divadle něco umím, je to jeho zásluha. A teď to říkám zase. A dodávám - dííííky Januszi.

David o Januszovi...

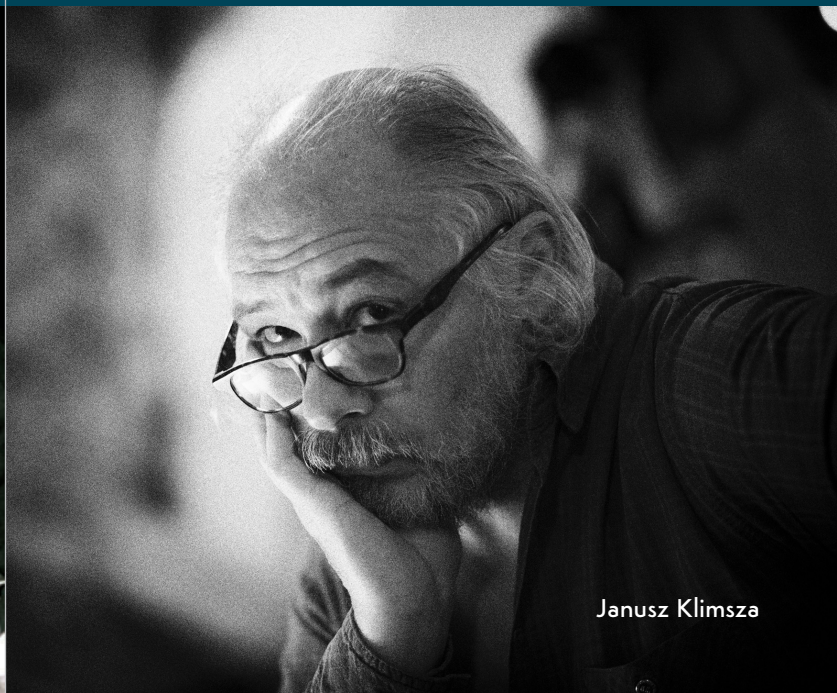
Kdybych moh' mít staršího bráchu, tak by to byl Janusz.

Všichni tři o Ungeltu...

Hmmmmmm... Magie. To je to správné slovo. Na prknech Ungeltu nic neošidíte, všichni vám vidí pod prsty. Musíte být hodně dobrý kouzelník, abyste všechny ošálil, a to je velká výzva. A já výzvy rád. A proto mám rád Ungelt. **Richard**

S Ungeltem mám spojený nejsilnější okamžiky na jevišti, a to i díky Deštivým dnům. **David**

Mám rád komorní prostor, herecké divadlo a anglosaské hry. Mám rád ředitele, kteří své kolegy nezaměstnávají, nýbrž poskytují jim prostor pro práci. Z tohoto se odvíjí můj vztah k Ungeltu. Ta hra je o tzv. chlapeckém světě. Myslím, že dámám se bude líbit. A pánové jí budou rozumět. **Janusz**



Janusz Klimsza

V Divadle Ungelt můžete v sezóně 2019/2020 dále vidět

4000 DNŮ

PETER QUILTER, matka, syn a jeho partner vzpomínají na uplynulých jedenáct let. Každý z nich si je ale pamatuje jinak. Do jaké míry utváří paměť naší osobnost? V dramatickém příběhu napsaném s anglickou lehkostí a humorem hrají Hana Maciuchová, Ondřej Novák a Petr Stach. Režie Pavel Ondruch.

DEŠTIVÉ DNY

KEITH HUFF, americké drama je hrou o síle přátelství a zároveň kriminálním příběhem. Drsní chlapi Denny a Joey jsou přáteli od dětství, které oba strávili na chicagském předměstí. Dnes jsou partáky u chicagské policie. Hrají Richard Krajčo a David Švehlík. Režie Janusz Klimsza.

JAK ZABÍT KOMIKA

OWEN MCCAFFERTY, být komikem je poslán. Pokušení úspěchu a slávy je však příliš silné. Více smíchu, více potlesku, více peněz a z chytrého humoru je podbízivá šmíra. Komedialní drama nabitě stand-up výstupy, které mapují umělcovu trnitou cestu vzhůru – a i jeho pád. Hrají Marek Daniel, Kristýna Frejová, Ladislav Hampl nebo Václav Vašák. Režie Martina Krátká.

MISS DIETRICH LITUJE

GAIL LOUW, matka a dcera. Regina Rázlová jako MARLENE DIETRICH a Simona Postlerová jako MARIA RIVA ve strhujícím rodinném souboji. Láska a sebeláska. Zlatý prach slávy a neúprosný čas. Věčná bitva s minulostí. Kdo zvítězí? Režie Radovan Lipus.

PAN HALPERN A PAN JOHNSON

LIONEL GOLDSTEIN, anglická tragikomedie. U hrobu paní Florence se setkají dva staří muži, pan Halpern a pan Johnson. Hra měla světovou premiéru v Londýně a svou poslední roli v životě si v ní zahrál Sir Laurence Olivier. Divadlo Ungelt ji uvádí s Petrem Kostkou a Františkem Němcem. Režie Ladislav Smoček.

PARDÁL

FELIX MITTERER, stará žena autem srazí zapomnětlivého muže, který je tolik podobný jejímu zesnulému manželovi. Je už opravdu nesvéprávná, jak říká její synovec? Anebo je všechno úplně jinak? Napínavá tragikomedie, v níž se skutečnost skládá do nečekaných a dojemných obrazců nesmrtelné lásky. Hrají Carmen Mayerová, František Němec a Ondřej Novák. Režie Ladislav Smoček.

PŘÍTELKYNĚ

JEN SILVERMAN, „rozvedená padesátnice hledá spolubydlící ve stejném věku – čistotnou, spolehlivou Nekuřačku. Zn: Klidný podzim života.“ Robyn je sice také padesátnice, jinak ale nesplňuje ani jeden ze zmíněných požadavků. Přesto se nakonec ukáže, že tahle ulitlá spolubydlící je pro Sharon tou nejlepší volbou. Dojemná komedie současné americké dramatické, v níž se usedlá domácnost kdesi v zapadákové ořeše v základech. Hrají Alena Mihulová a Jitka Smutná. Režie Tereza Karpianus.

ROZPRAVY MILANA HEINA

Talk-show, ve které spolu rozprávějí principál našeho divadla Milan Hein a jeho dva pokaždé jiní herečtí kolegové. Pořad natáčí Český rozhlas Dvojka.

SKLENĚNÝ STROP

DAVID HARE, dva rozdílné světy, dva nesmířitelné přístupy k životu a jeden společný pocit viny, kterého se nejde zbavit. Fascinující střet dvou silných osobností, které se nedokáží přestat milovat, ačkoli je všechno proti. Hrají Tatiana Vilhelmová, Jiří Langmajer, Vincent Navrátil nebo Vladimír Pokorný. Režie Vít Venc.

SKOŘÁPKA

MARCIN SZCZYGIELSKI, v zapadlé knihovně se schází nesourodá dvojice. Zakřiknutá knihovnice a suverénní zlatokopka. Co přinese toto setkání? Komedie o nečekaném přátelství a cestě ke svobodě. Hrají Alena Mihulová a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

TANEČNÍ HODINY

MARK ST. GERMAIN, jak naučit tančit autistického profesora, který nemá rád doteky? Stačí ho poslat k profesionální tanečnici. Co na tom, že má nohu v ortéze a sotva chodí... Romantická komedie o sblížení dvou samotářů, jejichž silná vůle možná překoná i neprekonatelné. Hrají Miroslav Táborský a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

TO MÁM ALE KLIKU

ROBERT CAISLEY, čtyřicetileté Šáře se nic nedaří. Vůbec nic. Naštěstí si ale na své neštěstí už zvykla. A zvykla si i na to, že kvůli němu nemůže mít jiný vztah než se svým majetnickým otcem. Dokud se neobjeví muž, který se rozhodne kletbu zlomit... Magicko-realistická komedie o lásce, která dokáže čarovat. Hrají František Němec, Klára Sedláčková Oltová, Ladislav Hampl, Zdeněk Dušek nebo Jindřich Hrdý. Režie Janusz Klimsza.

TRHNI SI, OTČE!

PETER QUILTER, mít dospívajícího potomka není jen tak. Zvláště když jeho záliba v nočním životě překročí únosnou míru. Zoufalému otci tak nezbyvá než zavolat na pomoc sestru a zkusit svého syna zachránit. Jak? Léčba šokem snad zabere... Bláznivá komedie, kterou světoznámý dramatik napsal přímo pro Divadlo Ungelt! Hrají Bára Štěpánová, Petr Stach a Vincent Navrátil. Režie Pavel Ondruch.

ZPÍVÁ A VYPRÁVÍ SOŇA ČERVENÁ

Unikátní písňový recitál Soni Červené za doprovodu pianisty Karla Košárka, v němž mimo jiné zazní skladby Bohuslava Martinů, Jiřího Červeného a dalších.

LETNÍ SCÉNA DIVADLA UNGELT

KDOKOLI MŮŽE DĚLAT COKOLI

BETTY MACDONADLOVÁ, VĚRA MAŠKOVÁ, jak si nezoufat, když kolem vás zuří hospodářská krize, vy nemáte žádnou kvalifikaci, zato povinnost ušít dvě děti? Stačí stejně jako Betty MacDonaldová mít podnikavou sestru, svéráznou maminku, milující rodinu a uvěřit, že když jde do tuhého, může opravdu kdokoli dělat cokoli. Dramatizaci unikátního humoristického románu, v němž si autorka dokáže dělat legraci z věcí víc než těžkých, uvádíme ve světové divadelní premiéře. Hrají Jitka Smutná, Tereza Kostková, Máša Málková, Eva Josefková, Jiří Hána a Jaromír Nosek. Režie Peter Gábor. Tuto inscenaci hrajeme jen na Letní scéně a na zájezdech.

Dárci židlí

Zlata ADAMOVSÁ
Prof. Dadja ALTENBURG-
KOHLE & Daniel PEŠTA
Jitka ASTEROVÁ
Norbert AUERBACH
Jiří BARTOŠKA
Prof. MUDr. Vladimír
BENEŠ, DrSc.
Martin BEZOUŠKA
Lucie BÍLÁ
Ing. Michal BORGES
Jana BREJCHOVÁ
Tereza BRODSKÁ
Hana BUREŠOVÁ
Zuzana BYDŽOVSKÁ
a Miroslav ETZLER
Věra ČASLAVSKÁ
Soňa CERVENÁ
Aleš CIBULKA
Vilma CIBULKOVÁ
Jitka ČVANČAROVÁ
Martina DELÍŠOVÁ
Magdalena DIETLOVÁ
a Dr. Milan SLÁDEK
Michal DOČEKAL
Zeno DOSTÁL
Jaromír DULAVA
Josef DVOŘÁK
Helena DVOŘÁKOVÁ
Kateřina DVOŘÁKOVÁ
Tatiana DYKOVÁ
Monika ELŠÍKOVÁ
Fero FENIČ
Ladislav FIALKA
Květa FIALOVÁ
pes FILIP
Ing. Jan FISCHER CSc.
Jefim FIŠTEJN
MUDr. Alfred GEBHARD
Václav HAUPT
Dagmar a Václav
HAVLOVÍ
Bohumila a Walter
HEINOVÍ
Šárka HEJNOVÁ
Hana a Karel
HEŘMÁNKOVÍ
Ljuba HERMANOVÁ
MUDr. Radkin HONZÁK
Prof. MUDr. Cyril
HÖSCHL, DrSc.,
FRCPsych.
PhDr. Slavomil HUBÁLEK
Eva a Václav
HUDEČKOVÍ
František HUSÁK
Vítězslav JANDÁK
Nina JIRÁNKOVÁ
MUDr. Milan JIRÁSEK
PhDr. Vladimír JURÁČKA
Adam JUNEK
Jiří JUST

Jan KANZELSBERGER
Ivan KLÁNSKÝ
Dušan KLEIN
Milan KŇAŽKO
KOOPERATIVA
POJIŠTOVNA, a.s.,
Vienna Insurance Group
Miloš KOPECKÝ
Petr KOSTKA
Ing. Martin KRAFL
Richard KRAJČO
JUDr. Tomáš KRAUS
Pavel KRÍŽ
Vendula KRÍŽOVÁ
Marta KUBÍŠOVÁ
MUDr. Roman KUFA
Jiří LÁBUS
Mgr. Dalibor LACINA
Jiří LANGMAJER
Pavel LIŠKA
Radovan LUKAVSKÝ
Hana MACIUCHOVÁ
Jana MALÁ
Dana a Petr MALÁSKOVÍ
JUDr. Hana
MARVANOVÁ
Alena MIHULOVA
Carmen MAYEROVÁ
Zuzana a Matěj
MINÁČOVÍ
Jitka MOLAVCOVÁ
Otakar MOTEJL
Petr MOTLOCH
Kamila MOUČKOVÁ
Ladislav MRKVIČKA
Jiří MUCHA
Světлана NÁLEPKOVÁ
Vincent NAVRÁTIL
Václav NECKÁŘ
Luděk NEKUDA
Jitka NĚMCOVÁ
František NĚMEC
Petra NESVAČILOVÁ
prof. MUDr. Petr NEUŽIL,
CSc. FESC
Mathilde NOSTITZ
Ondřej NOVÁK
Pavel ONDRUCH
Ota ORNEST
Igor OROZOVIČ
Jerýk PACÁK
Prof. MUDr. Pavel PAFKO,
DrSc.
Irena PAVLÁSKOVÁ
Halina PAWLOWSKÁ
Mgr. Robert PERGL
Libor PEŠEK
Prof. MUDr. Jan PIRK,
DrSc.
Jindřich POLÁK
Viktor POLESNÝ
Simona POSTLEROVÁ

Václav POSTRÁNECKÝ
Chantal POULLAIN
Michal PROKOP
Vlasta PRŮCHOVÁ-
HAMMEROVÁ
Regina RÁZLOVÁ
Vlastimil RIEDL
Pražská realitní kancelář
ROYAL – Ing. Jaroslav
Košťál
Linda RYBOVÁ
RYOR, a.s.
Alena SCHÄFEROVÁ
Jiří SCHMITZER
Jan a Libuše
SCHNEIDEROVÍ
Vladimír a Petr SÍSOVÍ
Jan SKALICKÝ
Marta SKARLANDTOVÁ
Tomáš SLÁMA
Petr SLAVÍK
Ladislav SMOČEK
Olga SOMMEROVÁ &
Olga ŠPÁTOVÁ
Petr STACH
Jiří STACH
Simona STAŠOVÁ
Petr ŠTĚPÁNEK
Lucie ŠTĚPÁNKOVÁ
Jana ŠTĚPÁNKOVÁ
Karel ŠTOLBA
Jiří SUCHÝ
David ŠVEHLÍK
Jiří SVOBODA
Bára ŠTĚPÁNOVÁ
Libuše ŠVORMOVÁ
Dana SYSLOVÁ
Jan TEPLÝ
Pavel TIGRID
TON a.s.
TRICO
Vilém UDATNÝ
Milan UHDE
Eva URBANOVÁ
Marta VANCUROVÁ
Petra a Josef
VAVROUŠKOVÍ
Vít VENCL
Ondřej VETCHÝ
Pavel VĚTROVEC
Oldřich VÍZNER
Alena VRÁNOVÁ
Pavel VRBA
Petr WEIGL
prof. PhDr. Petr WEISS
Anna WETLINSKÁ
Jan a Zuzana
WIENEROVÍ
Valérie ZAWADSKÁ
Zdeněk ZDENĚK
Stanislav ZINDULKA



Ungelt

Původně areál odpočinku pro kupce. V areálu se vybíral poplatek (clo), zvaný ungelt. Odtud dnešní název areálu. Kromě celnice tady kupci měli dvůr, špitál a kostel. Po obvodu dvora, který sloužil jako tržiště, vyrůstaly nejstarší románské domy. Základy tohoto domu, rovněž v románském slohu, pocházejí z 11. století a jsou k vidění v klubu divadla. Celý dům, včetně prostor, které byly zrekonstruovány na divadlo, tu stojí od 14. století.

Soukromé Divadlo Ungelt bylo slavnostně otevřeno 2. října 1995 panem Milošem Kopeckým, který divadlu daroval své oblíbené otáčivé křeslo. To se nachází v divadelním klubu v unikátním společenství dalších křesel a židlí - darů od sponzorů a známých osobností českého veřejného života, příznivců divadla.